

عنوان مقاله:

گاز طبیعی؛ محور توسعه ایران

محل انتشار:

ماهنامه نفت و انرژی، دوره 4، شماره 37 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

شهریار آیرملو تبریزی

خلاصه مقاله:

با رشد روزافزون صنایع در دنیا و بویژه کشورهای صنعتی و نیاز شدید به انرژی، کشورهای توسعه یافته به دلایل، فراوانی پراکندگی گاز طبیعی در جهان، هزینه کمتر استخراج؛ قیمت مناسب و قابل رقابت آن با توجه به داشتن ارزش حرارتی و آلاینده‌گی کمتر محیط زیست درمقایسه با سایر سوخت های فسیلی درصدد جانمایی گاز طبیعی با نفت برآمدند. گاز طبیعی مخلوطی از گازهای هیدروکربنی قابل اشتعال است که به طور طبیعی در مخازن زیرزمینی یافت میشود. این گاز ممکن است به صورت محلول در نفت یا در زیر کلاهی های بالای لایه های نفت خام و یا به شکل مستقل وجود داشته باشد نسبت گاز به نفت خام در سر چاه از یک میدان به میدان دیگر متفاوت بوده و حتی ممکن است حین تولید از یک مخزن نیز تغییر یابد. در هر حال گاز طبیعی به طور عمده از گاز متان و اتان تشکیل شده است. گاز تولید شده از چاه و یا دستگاه تفکیک کننده ممکن است شامل شن ریزه، گل رس، هیدروکربنهای مایع، سولفید هیدروژن و گازهای قابل اشتعال باشد. این ناخالصی های گازی باید قبل از انتقال، گرفته شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706061>

